

Warszawa, dn. 08.07.2018

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PETYCJA

Dotyczy:

- A. Nowelizacji kodeksu karnego odnośnie penalizacji zdrady Polskiej Racji Stanu.
- B. Nowelizacji Konstytucji zgodnie z pkt. III niniejszej petycji.

W oparciu o ustawę o petycjach w powiązaniu z:

- Art. 63 Konstytucji
- Art. 2 Konstytucji
- Art. 1 Konstytucji
- Art. 4 Konstytucji
- Art. 5 Konstytucji
- Art. 43 Konstytucji
- Art. 221 k.p.a.

wnoszę PETYCJĘ do Sejmu R.P. odnośnie:

I. Dodania do kodeksu karnego normy prawnej regulującej sankcje w przypadku naruszenia Polskiej Racji Stanu w powiązaniu z art. 127 oraz 128 kodeksu karnego (dalej: kk). W mojej ocenie adresatami tej normy powinny być osoby, które:

1. Niekorzystnie dla systemu bezpieczeństwa ekonomicznego i potencjału gospodarczego R.P. rozporządzają mieniem narodowym / majątkiem państwowym.
2. Osłabiają system bezpieczeństwa narodowo – gospodarczego.
3. Akceptują szkodliwy dla Polskiej Racji Stanu program prywatyzacji mienia narodowego.
4. Kolaborują z innymi państwami, związkami lub organizacjami z zamiarem siłowego obalenia władzy pochodzącej od Narodu (władzy zwierzchniej – art. 4 Konstytucji, ust. 1 i 2).
5. Kolaborują z innymi państwami, związkami lub organizacjami i swym działaniem przyczyniły się do osłabienia pozycji międzynarodowej R.P.
6. Kolaborowały z innymi państwami, związkami lub organizacjami i innymi podmiotami zagrażając suwerenności R.P.
7. Kreują doktryny szkodliwe dla systemu bezpieczeństwa gospodarczego (np. doktryna, że publiczne mienie jest gorsze od mienia prywatnego).
8. Szkalują Rzeczpospolitą Polską oraz Polaków.
9. Dopuścili się zdrady stanu (przestępstwo popełnione przez osobę sprawującą władzę polegające na działaniu na szkodę państwa).
10. Doprowadziły do malwersacji mienia narodowego.
11. Dopuścili się zagrożenia bezpieczeństwa finansowego państwa.
12. Dopuścili się zagrożenia bezpieczeństwa finansowego obywateli oraz nieuprawnionego uszczuplenia majątku osobistego obywateli.
13. Nadużyły stanowiska i wpływów, przez co doprowadziły do uszczuplenia potencjału gospodarczego lub finansowego Rzeczypospolitej Polskiej.

II. Sankcja za powyższe przestępstwa powinna **działać z mocą wsteczną**, tj. poczynwszy od transformacji ustrojowej (uwłaszczenie na mieniu narodowym przedsiębiorstw państwowych i ich komercjalizację, kolaboracja prezydenta Wałęsy z Rosją, Nocna Zmiana, prywatyzacja realizowana m.in. przez ministra Lewandowskiego, rozporządzenia ministra Rostowskiego, m.in. w sprawie alkoholu – uszczuplenie wpływów finansowych do państwa, podpisywanie niekorzystnych umów w imieniu R.P., itp.).

III. Ponadto wnoszę o:

1. Dodanie do ustawy zasadniczej art. 5a o Polskiej Racji Stanu.

2. Dodanie do ustawy zasadniczej art. 1 a o ochronie mienia narodowego oraz praw majątkowych stanowiących własność państwa.

3. Nowelizację art. 10 ust. 2 Konstytucji poprzez usunięcie zapisu o władzy sądowniczej.

W nawiązaniu do postulatu III.3, dodam, że w Polsce zgodnie z aktualną treścią ustawy zasadniczej **istnieje czwóropodział władzy** (uwzględniając art. 4 ust. 1). Zatem Monteskiuszowski trójpodział władzy zdezaktualizował się.

Przyjmując bardzo uproszczoną definicję, że **władza to prawo rządzenia państwem**, to w jej świetle **sądy nie sprawują władzy, a jedynie stosują normy prawne ustalone przez władzę**, również władzę zwierzchnią, czyli Naród. Owszem Sąd Najwyższy, czy Naczelny Sąd Administracyjny podejmują uchwały, ale zgodnie z art. 87 Konstytucji, te uchwały nie są źródłem prawa (niezależnie od interpretacji prawników).

UZASADNIENIE

TEZA: Rzeczpospolita Polska nie powinna przyzwalać na:

- Okradanie państwa polskiego.
- Żerowanie na mieniu narodowym / majątku państwowym.
- Szkalowanie Polski i osłabianie jej potencjału militarnego, gospodarczego oraz politycznego przez osoby pobierające wynagrodzenie lub apanaże z budżetu państwa.
- Szkalowanie Polski i osłabianie jej potencjału militarnego, gospodarczego oraz politycznego przez osoby pełniące funkcje z nadania przedstawicielskiego (posłowie, senatorowie, europosłowie, prezydenci miast, wójtowie).
- Nadużywanie uprawnień, bezkarne łamanie prawa i jego bezkarną anarchizację, także przez sędziów.
- Uchylanie się od weryfikowania rażących wyroków sądowych, de facto - karykatury sprawiedliwości oraz praworządności, albowiem taki stan uchybia godności władzy zwierzchniej / suwerenowi.
- Bierność Rzeczpospolitej Polskiej w przypadku łamania i naruszania przez sądy oraz organy ścigania praw i swobód obywatelskich, praw ekonomicznych oraz praw socjalnych, w szczególności zdefiniowanych w art. 30, art. 31, art. 32, art. 21, art. 22, art. 64 Konstytucji.

Kierując się powyższym, istnieje uzasadniona powinność polskiego parlamentu do wzmocnienia polskiej państwowości poprzez wprowadzenie do ustawy kodeks karny sankcji za przestępstwa godzące w Polską Rację Stanu

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że kodeks karny zawiera rozdział odnoszący się do przestępstw przeciwko Rzeczpospolitej Polskiej:

Art. 127. § 1. Kto, mając na celu pozbawienie niepodległości, oderwanie części obszaru lub zmianę przemocą konstytucyjnego ustroju Rzeczypospolitej Polskiej, podejmuje w porozumieniu z innymi osobami działalność zmierzającą bezpośrednio do urzeczywistnienia tego celu, podlega karze pozbawienia wolności

na czas nie krótszy od lat 10, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.

§ 2. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa określonego w § 1, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Art. 128. § 1. Kto, w celu usunięcia przemocą konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej, podejmuje działalność zmierzającą bezpośrednio do urzeczywistnienia tego celu, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

§ 2. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa określonego w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 3. Kto przemocą lub groźbą bezprawną wywiera wpływ na czynności urzędowe konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

W mojej ocenie bardziej adekwatnym pojęciem jest zwrot **Polska Racja Stanu**. Za takim poglądem przemawiają uwarunkowania historyczne, które pomijam, ponieważ są one powszechnie znane.

W piśmiennictwie przyjmuje się, że normatywne ujęcie polskiej racji stanu najpełniej wyraża artykuł 5 Konstytucji RP z 1997 roku stwierdzający: *„Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolność i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwa obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zróżnicowanego rozwoju.”*

Zdefiniowanie pojęcia Polska Racja Stanu nie jest łatwe i z tego powodu wnioskodawca przyjmuje pojęcie racji stanu określone przez polskiego filozofa i socjologa Floriana Znanieckiego: *Racja stanu to „nadrzędność interesu ogólnego państwa jako całości, względem interesów szczególnych grup, traktowanych jako części wewnątrz tej całości. Ponieważ interesy tych grup są bardzo różnorodne i często sprzeczne między sobą, więc w interesie ogólnym państwa jest takie ich zespolenie i zharmonizowanie, aby rozbieżność ich nie osłabiała go i nie rozbijała jego jedności”*. Ten pogląd należy uzupełnić, albowiem racja stanu obejmuje także historycznie zmienne, żywotne zewnętrzne i wewnętrzne interesy państwa.

Niewątpliwie racja stanu odnosi się wyłącznie do państwa (zgodnie z powszechnie akceptowaną definicją). Inaczej możemy mówić, iż racja stanu to rozum państwa (zob. Adam Danek: *Racja stanu jako suwerenność państwa*, w: „Przegląd Geopolityczny” 2015:13).

Powołany wyżej Adam Danek utożsamia się z definicją racji stanu przyjętą przez Adolfa Bocheńskiego: *„Celem polityki racji stanu jest (...) coraz to większa, coraz to bardziej wzrastająca potęga państwa i narodu, coraz to większa, coraz to bardziej wzrastająca możliwość narzucania swej woli innym państwom. (...)”*. W nawiązaniu do powołanej definicji, Adam Danek dodaje, że *„racja stanu to zatem dyrektywa nakazująca prowadzić politykę tak, by nieustannie powiększać potęgę państwa”*.

Na marginesie dodam, że cytowana wyżej definicja oraz oparty na niej pogląd, są w dużym stopniu zbieżne z doktryną społeczno – gospodarczą i polityczną prezentowaną przez obecnie sprawujących władzę w Polsce.

Otrzymują (forma elektroniczna):

1. Klub parlamentarny PIS.
2. Jarosław Kaczyński – Prezes PIS.
3. Konrad Morawiecki – Marszałek Senior.

4. Koło Poselskie Wolni i Solidarni.